

и 80/09), Конкуренцијски савјет, на 125. (стотину двадесет и петој) сједници, одржаној 30.3.2016. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ О ПРИВРЕМЕНОЈ МЈЕРИ

1. Усваја се Захтјев за одређивање привремене мјере, поднесен од стране привредног субјекта "Екопак" друштво за поступање са амбалажним отпадом д.о.о. Сарајево, Змаја од Босне 7-7a, 71000 Сарајево.

2. Налаже се Федералном министарству околиша и туризма, Марка Марулића 2, 71000 Сарајево, да привремено стави ван снаге и примјене Правилник о престанку важења Правилника о управљању амбалажом и амбалажним отпадом, број: 04-23-1334/15, од 21.1.2016. године ("Службене новине Федерације БиХ", број 8/16).

3. Привремена мјера одређује се у трајању од три мјесеца и исту је могуће продужити уколико то буде потребно и оправдано у смислу члана 40. став (2) Закона.

4. Ово рјешење је коначно и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласницима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренцијски савјет, 19.2.2016. године, под бројем: 06-26-3-007-II/16, запримио је Захтјев за покретање поступка (у даљем тексту: Захтјев), поднесен од стране привредног субјекта "Екопак" друштво за поступање са амбалажним отпадом д.о.о. Сарајево, Змаја од Босне 7-7a, 71000 Сарајево (у даљем тексту: "Екопак" или Подносилац захтјева), заступаног по адвокату Самиру Ченгићу, Прушчакова 14, 71000 Сарајево, против Федералног министарства околиша и туризма, Марка Марулића 2, 71000 Сарајево (у даљем тексту: Министарство), ради кришења члана 4. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији (у даљем тексту: Закон).

У склопу Захтјева за покретање поступка, Подносилац захтјева тражи доношење привремене мјере којом ће се наложити Министарству околиша и туризма обустава примјене Правилника о престанку важењу Правилника о управљању амбалажом и амбалажним отпадом.

Конкуренцијски савјет је увидом у достављени захтјев утврдио следеће:

- Члан 16. Закон о управљању отпадом ("Службене новине Федерације Босне и Херцеговине", бр. 33/3 и 72/9) прописује да је производијач дужан дизајнирати производ и амбалажу, користити технологије и развијати производњу на начин који најефикасније користи материјале и енергију, стимулира поновно коришћење и рециклажу производа, а на крају животног циклуса производа промовираше околински одржив третман, коришћење и одлагање. Производијач је дужан користити такве сировине и основне материјале, полу производе и амбалажу који смањују употребу енергије и материјала и чијом употребом се смањује производња отпада и употреба амбалаже која дуже траје и не угрожава околиш када постане отпад. Остати настали у току технолошког процеса, а који се воде поново у технолошки процес, као и производи који се могу користити поново за првобитну сврху без даљег третмана, постају отпад једино када изађу из овог производног циклуса;

- Члан 58. Закон о управљању отпадом ("Службене новине Федерације Босне и Херцеговине", бр. 33/3 и 72/9) прописао је да не спроведене прописе из члана 16. овог закона донијети федерални министар надлежан за околиш, за одређене врсте отпада, међу којима је амбалажа и амбалажним отпадом, у року од једне године од дана ступања на снагу Закона о управљању отпадом;

- Федерално министарство околиша је Правилником о управљању амбалажом и амбалажним отпадом ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 88/11 и 28/13) прописало правила управљања амбалажом у производњи, промету и употреби амбалаже и правила поступања и друге услове сакупљања, поновног коришћења, обнове и одлагања, у складу са приоритетима и основним начелима Закона о управљању отпадом;

- Наведеним правилником је одређено да се управљањем амбалажом и амбалажним отпадом могу бавити привредна друштва која од стране Министарства околиша добију дозволу за управљање отпадом и Јавна установа Фонд за заштиту околиша;

- Након испуњења постављених захтјева, привредни субјекат "Екопак" је 9.5.2012. године од стране Министарства околиша добио Рјешење о дозволи за оператора система управљања амбалажним отпадом на рок од шест година;

- Привредни субјекат "Екопак", у циљу добијања дозволе за управљање отпадом, је према Правилнику о управљању амбалажом и амбалажним отпадом морао имати закључених 30 уговора са клијентима (привредним субјектима) Загађивачима и предуговоре са Сакупљачима за сваки кантон;

- Да је привредни субјекат "Екопак", по добијању дозволе, закључио уговоре са (...) привредних субјекта о пружању услуге управљања амбалажом и амбалажним отпадом и (...) уговора са привредним субјектима који сакупљају отпад, а који су и сад на назни;

- Да је остварио одређене приходе које је у цијелости утрошено у складу са чланом 15. Правилника о управљању амбалажом и амбалажним отпадом, који прописује обавезу улагања профита искључиво у изградњу система збрињавања амбалаже и амбалажног отпада;

- Да је у протеклом периоду уредно извршавао све своје обавезе према Министарству у смислу подношења изјашта, испуњавању циљева и да у тренутку доношења спорног правилника има важећу дозволу за управљање отпадом;

- Да је Министарство околиша у фебруару 2016. године донијело Правилник о престанку важења Правилника о управљању амбалажом и амбалажним отпадом ("Службене новине Федерације БиХ", број 8/16), који у члану 3. прописује да су оператори система дужни све стечене обавезе и сва намјенски неутрошена средства, као и преостала неутрошена финансијска средства пренијети на ЈУ Фонд за заштиту околиша ФБиХ, и то у року до 31.3.2016. године;

- Да у моменту доношења наведеног правилника на територији ФБиХ, поред привредног субјекта "Екопак" и ЈУ Фонд за заштиту околиша ФБиХ, дјелује и привредни субјекат Екоживот;

- Да прелиминарне анализе показују да је у 2014. години привредни субјекат "Екопак" на тржишту амбалаже отпада имао (...) % учешћа, привредни субјекат Екоживот (...) %, а ЈУ Фонд за заштиту околиша ФБиХ (...) %.

Члан 40. Закона о конкуренцији прописује да Конкуренцијски савјет може донијети рјешење о привременој мјери, на основу прелиминарно утврђене повреде, када сматра да поједине радње спречавају, ограничавају или нарушују конкуренцију, у смислу овог закона, прије настанку директног штетног утицаја за поједине привредне субјекте, односно поједине гране привреде или за интересе потрошача.

Члан 4. Закона о конкуренцији прописује да су забрањени споразуми, уговори, поједине одредбе споразума или уговора, заједничка дјелања, изричити и прештутни договори привредних субјекта, као и одлуке и други акти привредних субјекта (у даљем тексту: споразуми) који за циљ и последицу имају спречавање, ограничавање или нарушување тржишне конкуренције на релевантном тржишту, а који се односе на: а) директно или индиректно утврђивање куповних и продајних цијена или било којих других трговинских услова; б) ограничавање и контролу производње, тржишта, техничког развоја или улагања; ц) подјелу тржишта или извора снабдевања; д) примјену различитих услова за идентичне трансакције с другим привредним субјектима, доводећи их у неповољан положај у односу на конкуренцију; е) закључивање таквих споразума којима се друга страна условљава да прихвати додатне обавезе које по својој природи или обичајима у трговини нису у вези с предметом споразума.

Имајући у виду наведено, Конкуренцијски савјет је прелиминарно утврдио повреду одредби члана 4. став (1) Закона о конкуренцији у смислу доношења Правилника којим се ограничава предметно тржиште на начин да се намеће обавеза операторима система да све обавезе, укључујући и све уговоре које оператори имају закључене са другим привредним субјектима (Загађивачима и Сакупљачима), као и преостала неутрошена финансијска средства, пренијети на ЈУ Фонд за заштиту околиша ФБиХ, чиме се директно затвара тржиште и слиминише конкуренција, односно онемогућава рад привредним субјектима који су поједијевали Рјешење о дозволи за оператора система управљања амбалажним отпадом.

Осим тога, Конкуренцијски савјет је у обзир узео и директан штетни утицај који би примјеном наведеног правилника могао настати за подносиоца захтјева, као и за други привредни субјекат који посједује дозволу за оператора система.

Имајући у виду наведено, Конкуренцијски савјет је одлучио као у диспозитиву Рјешења.

Поука о правном лијеку

Против овога рјешења није допуштена жалба.

Незадовољна странка може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објаве овога рјешења.

¹ (...) Podaci представљају пословну тајну.